

Det Anarkistiska Biblioteket

Förhör med Emile Henry

Emile Henry, Franska staten

Emile Henry, Franska staten
Förhör med Emile Henry

Mottogs den 12 december från

<http://sovversiva.wordpress.com/2009/04/06/forhoret-med-emile-henry/>

Källa: *Jean Maitron, Ravachol et les anarchistes. Paris, Julliard, 1964; Översatt från marxists.org.*

sv.theanarchistlibrary.org

DOMSTOLSFÖRHÖR MED EMILE HENRY

FRÅGA: Den 12 februari gick du in på Café Terminus.

SVAR: Ja, klockan åtta.

F: Din bomb hade du i byxbältet.

S: Nej, i min överrocksficka.

F: Varför gick du till Cafe Terminus?

S: Jag gick först till Bignon, Café de la Paix och Americain men det var inte tillräckligt med folk. Så jag gick till Terminus och väntade.

F: Där fanns en orkester. Hur länge väntade du?

S: En timme.

F: Varför?

S: Så att det skulle bli mer folk.

F: Och sedan?

S: Det vet du mycket väl.

F: Jag frågar dig.

S: Jag kastade min cigarr! Jag tände stubinen och tog sedan bomben i handen och gick och på vägen ut kastade jag bomben från dörröppningen.

F: Du föraktar mänskligt liv.

S: Nej, bourgeoisens liv.

F: Du gjorde allt du kunde för att rädda ditt eget.

S: Ja, så att jag kunde göra om det. Jag räknade med att lämna kafét, stänga dörren, skaffa en biljett till Saint-Lazarestationen, komma undan och sätta igång igen nästa dag.

F: När du gick mötte du en kypare. Sedan grep en viss Etienne dig och sa: "Jag har dig, ditt kräk!" Du svarade: "Inte än." Vad gjorde du sedan?

S: Jag sköt mot honom.

F: Han föll. Vad sa du då?

S: Att han hade tur att jag inte hade en bättre revolver.

F: Sedan greps du av en barberare. Vad gjorde du?

S: Jag sköt honom med revolvern.

F: Han träffades och har inte återhämtat sig. Agent Poisson följde efter dig.

S: Vid det här läget stannade jag, eftersom en folkmassa höll på att samlas. Jag väntade på agent Poisson och avlossade tre skott mot honom med min revolver.

F: Du blev sedan arresterad och polismännen hade det besvärligt att skydda dig från folkmassans vrede.

S: Som inte visste vad jag gjort.

F: Du hade speciella kulor på dig. Varför?

S: För att orsaka större skada.

F: Och en dolk som hade ett preparat på.

S: Jag hade förgiftat bladet för att hugga en anarkistisk informatör.

F: Du hade för avsikt att hugga agenten med det vapnet?

S: Självklart.

F: Du hade suttit vid ett bord nära dörren och hade kastat tingesten framför dig. Varför träffade du inte fler människor med den explosionen då du hade siktat mot orkestern?

S: Jag kastade bomben för högt. Den träffade en lampa och for ur kurs.

F: En dov explosion hördes och kafét blev totalförstört: bord stolar, snickerier krossades. Det var många sårade: tjugo. En av dem, M. Borde har sedan dess dött. Hans ben var täckt av sår. En annan, M. Van Herreweghen, fick fyrtio sår. Där fanns kvinnor: Mme Kingsbourg, som fortfarande lider av sina skador, många andra som du ska få höra om. Och dessa kvinnor var så skrämda att de gömde sig och sina sår. Du sa att ju fler borgare som dör desto bättre.

S: Det är precis vad jag anser.

F: Först sa du att du hette Breton. Lite senare avslöjade du dig och sa att ditt namn är Emile Henry och du förklarade hur du hade tillverkat tingesten. Hur gjordes den?

A: Det var en liten plåtburk med en detonator och en stubin.

F: Du sa att du varit relativt framgångslös. Vad betyder det?

S: Jag ville döda fler, men burken var inte korrekt tillsluten.

F: Du hade lagt projektiler i den.

S: Jag hade lagt 120 hagel i den.

F: Vaillant, som sa att han ville skada och inte döda, hade lagt i nubb och inte hagel.

S: Jag, jag ville döda och inte skada.

F: Din adress var inte känd.

S: Jag har sagt att jag inte hade någon adress i Paris, jag förklarade att jag hade anlänt från Marseille eller Peking.

F: Kort efteråt plundrades ett rum i Villa Faucheur. Poliskommissarien hittar sprängmedel och inser att detta är ditt hem.

S: Jag vet inte vem som plundrade mitt hem.

F: Du blev varnad om att din adress hade upptäckts och i det läget deklarerade du att mängder av sprängmedel måste ha hittats i ditt hem.

S: Jag hade tillräckligt för att göra tio till femton bomber.

F: (Till juryn) Ni känner till brottet och den anklagade som just cyniskt har erkänt sitt brott.

S: Det är inte cynism, det är övertygelse.

F: Ville du döda kyparen Etienne?

S: Jag ville döda alla dem som ställde sig i min flyktväg.

F: Ville du döda agenten Poisson?

S: Självklart. Hans sabel var höjd och han skulle ha dödat mig.

F: Ville du döda människorna på Café Terminus?

S: Självklart, så många som möjligt.

F: Ville du förstöra byggnaden?

S: Åh, jag kunde inte bry mig mindre!

Domaren till juryn: Detta bör räcka för att fastslå skulden hos den anklagade. Men oavsett brottet avviker aldrig rättvisan – och detta är vår ära – från de vanliga reglerna. Vi måste undersöka alla detaljer och stanna till vid en annan handling som den anklagade förebrås för.

F: Din far bodde vid Brevannes, sedan for han till Spanien, deltog i Paris-kommunen, och din mor blev änka med tre barn. Du fick ett stipendium till Ecole J-B Say, vid sjutton års ålder kvalificerade du dig till inträde vid Ecole Polytechnique. Du fortsatte inte.

S: För att inte bli soldat och tvingas skjuta på de nödställda, som vid Fourmies.

F: Du hittade job hos en byggare, M. Bordenave, din släkting. Hur mycket tjänade du?

S: I Venedig tjänade jag 100F i månaden.

F: Varför slutade du?

S: Av skäl som inte spelar någon roll här.

F: Du sa att han ville tvinga dig att föra hemlig övervakning, vilket upprörde dig. När M. Bordenave utfrågades protesterade han.

S: Han sa att det blivit ett missförstånd.

F: Du hittade sedan ett annat jobb.

S: Jag genomled tre månaders fattigdom innan det!

F: I vilket fall hade du snart en plats.

S: En rätt medioker sådan: 100 till 120 F i månaden.

F: I det här läget kom du under inflytande av en av dina bröder. Ett kort tag senare blev du arresterad efter ett möte för att hedra Ravachol, och din chef hittade anarkistiska verk i ditt skåp, mest anmärkningsvärt en översättning från en italiensk tidning om hur man tillverkar nitroglycerin och i vilken vi läser: "Leve stölden, leve dynamiten!" Vi kan där se de regler du praktiserade vid attacken på Rue des Bons-Enfants. Så sedan sparkade din chef dig.

S: Jag fick sparken när dessa skrifter hittades.

F: Du sökte arbete hos en urmakare. Sedan anställdes du av *l'En dehors*, redigerad av Matha, som dömdes år 1892 – det år du kom till tidningen – för uppvigling till olydnad bland soldater. Du vägrade att bli soldat.

S: Jag hade redan fullgjort tre år i en skolbataljon och det var allt jag kunde göra som soldat.

F: Du undvek kallelsen till militärtjänst och din mor tog avstånd från dig.

S: Hon fruktade att jag skulle förvisas utomlands.

F: På rekommendation av Ortiz, en inbrottstjuv, började du arbeta hos M. Dupuis.

S: Jag vet inte vad Ortiz har gjort sedan jag kände honom.

F: M. Dupuis hade höjt din lön.

S: Jag kände honom stor tillgivenhet.

F: Skulle du vilja upprepa inför juryn den bekännelse du gjorde under förhöret? Jag skulle väldigt gärna vilja att det är du som talar.

S: Självklart. Imorgon ska jag lämna motiven för min handling. Societé des Carmaux är representerat i Paris av sin administration. Efter strejken köpte jag en plåtburk. Jag hade dynamit, en tändhatt, stubin.

(Förhöret fortsätter. Den anklagade vägrar att säga vad han gjorde under 1893. Under en besvärlig period i förhöret ropar domaren:)

F: Akta dig för din tystnad!

S: Jag bryr mig inte. Jag behöver inte akta mig för min tystnad. Jag vet mycket väl att jag kommer att dömas till döden.

F: Hör nu; jag tror att det finns en bekännelse som skulle skada din stolthet. Vaillant medgav att han hade mottagit 100 F från en inbrottstjuv. Du vill inte inse att du racket ut handen för att ta mot pengar från en stöld, den hand vi idag ser täckt av blod.

S: Mina händer är täckta av blod, precis som din domarskrud! Hur som helst behöver jag inte svara dig.

F: Du är anklagad och det är min plikt att förhöra dig.

S: Jag erkänner inte din rättvisa.

F: Du erkänner inte rättvisa. Tyvärr för dig så är du i dess händer, och juryn kommer att notera detta.

S: Jag vet!

(Domaren): Sitt ner.